

Verslag van de operatie van het Hasting & Prince Edward Regiment

bij Nieuw Millingen (Apeldoorn) op 17 april 1945

Op de ochtend van 17 april kreeg de eenheid het bevel om snel de stad Apeldoorn in te trekken en het Koninklijke Paleis "Het Loo" in te nemen en de bossen ten westen van de stad te ontruimen. Toen de eenheid de stad introk, gingen de net bevrijde Nederlandse burgers massaal al juichend en zwaaiend de straten op en ze overladden het Bataljon met bloemen en zoenen. Het was voor ons een hoogtepunt van genot, maar de voortgang van de eenheid werd door al dat uitbundige gedrag belemmerd. Uiteindelijk vond Lance-kolonel Renison het noodzakelijk om zijn revolver te trekken en een paar schoten in de lucht te lossen. De menigte kwam toen tot kalmte en maakte ruimte voor de eenheid zodat deze de voortuin van Koningin Wilhelmina's paleis kon bereiken. Waar de compagnie haar tijdelijk kamp opzette. Het paleis werd bevrijd. De eenheid, die naar het bos ten westen van het paleis trok, ontmoette sterke tegenstand van Duitsers. Die een versterking hadden opgericht in de bossen van Nieuw Millingen. Het grootste deel van de vijand bestond uit Duitse en Nederlandse SS'ers en de Duitsers gebruikten zware mortieren en een dichte waaier van antitank kanonnen. De gevechten waren hevig maar tegen 21.00 u werden de bossen en alle kruispunten in het gebied ontruimd, deze waren na nog een nieuwe Hasty P aanval veroverd. De aanval werd door tanks en vlammenwerpers ondersteund. Uiteindelijk trokken de Duitsers zich terug. Zoals al eerder verklaard bestonden de Duitse troepen in de bossen van Nieuw Millingen voornamelijk uit SS'ers en veel van hen waren Nederlandse SS'ers. Een incident dat in het Regimentsboek door Farley Mowat wordt gemeld maakt duidelijk hoe de gevechten daar verliepen.

"Aan de achterkant van de opmars diende een regimentsziekenbroeder morfine toe aan een dodelijk gewonde kameraad, toen opeens op een afstand van een tiental meters, twee Nederlandse SS-mensen uit hun verborgen positie in een sloot te voorschijn kwamen en de ziekenbroeder en zijn patiënt onder vuur namen. Wonderbaarlijk genoeg werd Rode Kruis broeder niet geraakt. Maar hij had genoeg van dit tegen de internationale afspraken gerichte gedrag en rukte het geweer van zijn stervende kameraad uit diens handen en legde de Nederlanders om.

Op een zeker moment gedurende die dag kwam een officier van het Regiment langs het Koninklijke Paleis op weg naar de achterste linies om nieuwe bevoorrading te gaan ophalen en werd daar met een volledig peloton van de 48ste Highlanders geconfronteerd, die in volle gevechtssorde met bajonetten en al, klaar stonden en zich voorbereiden op het weer innemen van het Koninklijke Paleis. Het is gebruikelijk in het regiment dat toen de Hasty P. officier naderde de officier van de 48th Highlanders een grap maakte. "Verdomd goed dat jullie 'gespuis' juist nu aankomen." Hij wees met zijn arm naar een stel oorlogscorrespondenten en fotografen. "Het lijkt erop dat zij een oorlogsverhaal gaan schrijven hoe wij het paleis bestormden en jullie weten precies hoe dat in zijn werk ging".

Er werden die dag 87 krijgsgevangenen gemaakt.

Tijdens de gevechten die dag sneuvelden: Lt. C.W. Tompkins, Cpls E. Finton en D.B. Parr, LCpls J.A. McKay, en Ptes W. Kokot, P.K. Brown, en T.K. Pomeroy. Gewonden waren er slechts vier.

